

RYGIEL

1830
1831

SOBIECKI

COPY 2013 /
DARIUSZ
RYGIEL

18 LUTEGO 1831 R. OKOLICE GROCHOWA - ODDZIAŁ STRZELCÓW LEONA DREWNICKIEGO, SETNIKA STRAŻY BEZPIECZEŃSTWA POWIATU WARSZAWSKIEGO PRAWEGO BRZĘGU WISŁY, PODKRADA SIĘ PONAD KANAŁEM DO STANOWISK ARTYLERII ROSYJSKIEJ.

CO TAM SIĘ DZIEJE POD LASEM?
MAMY TAM NASZE ODDZIAŁY?

SPRAWDZĘ TO PANIE GENERALE.

POŚLIJCIE PILNIE
ZWIADOWCĘ ZA KANAŁ.

TAK JEST!

POŚLIJCIE...
PROSTO W OGIEN
ARTYLERII...

WY KTO?

TYRALIERZY Z 5 PUŁKU PIECHOTY, PANIE OFICERZE.
A CI PRZED WAMI PRZY KANAŁE?

STRZELCY ZE STRAŻY BEZPIECZEŃSTWA.

JAK SIĘ NAZYWACIE?

JÓZEF
Z NOWEGO MIASTA*

© DARIUSZ RYGIEL 2013/4

2/2

KURJER WARSZAWSKI
1831
№ 5

Byłem naocznym
świadkiem za olszyną
grochowską, że jakiś
strzelec nazwiskiem
Józef z Nowego Miasta
innej kwadrans czasu
zabił dziewięciu
Moskali!

I gdyby każdy polski
żołnierz tak strzelał, to
najeźdźcy Moskale w
krótkim czasie znikliby
jak ślina.

*DREWNICKI PRZEDSTAWIŁ SIĘ JAKO
JÓZEF Z NOWEGO MIASTA, GÓRZ NIE ROBIŁ
SOBIE CHŁUBY ZE SWEGO STRZELANIA.

Oddajemy w Państwa ręce mini komiks historyczny p.t. **“1830-1831”**, którego akcja dzieje się zimą 1831 roku, a jego bohaterem jest **Leon Drewnicki** - założyciel folwarku Drewnica i kawaler orderu Virtuti Militari.

Komiks ten prezentuje wydarzenie jakie miało miejsce w pobliżu Olszyny Grochowskiej, podczas pierwszej bitwy o Olszynkę, nazywanej “małą bitwą o Olszynkę Grochowską”. Drewnicki - nasz lokalny bohater Powstania Listopadowego - poprowadził swój oddział z boku stanowisk artylerii rosyjskiej i rozpoczął ostrzał karabinowy, którego celem byli artylerzyści moskiewscy i ich dowódcy. Świadkiem opisu celności majora Drewnickiego był oficer Wojska Polskiego, który swój podziw dla jego skuteczności, opisał w prasie codziennej, w “Kurierze Warszawskim”.

Leon Drewnicki - urodził się na Podolu 11 kwietnia 1791 roku. Odebrał patriotyczne wychowanie. Jego ojciec - Ignacy - brał udział w Insurekcji Kościuszkowskiej w 1794 roku. W 1808 roku wraz z kolegami przekroczył granicę i wstąpił do armii Księstwa Warszawskiego. Został ciężko ranny w bitwie pod Raszynem i awansowany do stopnia sierżanta. W 1812 roku wstąpił do 16 pułku piechoty i wziął udział w kampanii napoleońskiej przeciw Rosji (1812-1813). Walczył m.in. w “Bitwie Narodów” pod Lipskiem. Podczas walk odwrotowych został ponownie ranny i trafił do niewoli austriackiej. W celu wydostania się z niewoli wstąpił na ochotnika do armii austriackiej, skąd zdezerterował i powrócił do Warszawy. W stolicy pracował jako subiekt, a następnie zarządca wytwórni likierów. Zdobyte doświadczenie i kapitał pozwoliły mu założyć własną fabryczkę wódek, miódów pitnych i likierów. Za zarobione pieniądze w 1821 roku nabył 300 hektarów gruntu rządowego pomiędzy Markami a Ząbkami, gdzie założył tzw. kolonię, czyli folwark, któremu zgodnie z przyjętymi zasadami odwoływania się do nazwiska właściciela, nadano nazwę Folwark Drewnica. Dziewięć lat później wybuchło Powstanie Listopadowe (29 XI 1830 - 21 X 1831), w którym nasz ziemianin od razu wziął udział. Już pierwszej nocy powstania uzbroił okolicznych chłopów w piki (500 ludzi), oraz zebrał strzelców i gajowych (80 ludzi) i ruszył do stolicy, aby wesprzeć powstańców.

Do czasu stoczenia Bitwy pod Olszynką Grochowską, Drewnicki głównie wspierał wojsko polskie dostarczając żywność. Sprawował także stanowisko Setnika Straży Bezpieczeństwa Powiatu Warszawskiego prawego brzegu Wisły.

Od pierwszej bitwy pod Olszynką (której fragment prezentujemy w niniejszym komiksie) Leon Drewnicki bardziej zaangażował się w losy powstania. Już przed bitwą doradzał Dowództwu Wojska Polskiego jak zabezpieczyć tereny wokół Warszawy, aby moskale mieli utrudniony dostęp do stolicy. Analizując szczegóły tego planu, można wywnioskować, że nigdy nie doszłoby do Bitwy pod Olszynką Grochowską, gdyż całe tereny wokół Warszawy byłyby zalane i niemożliwe do przebycia przez wojsko. Dzięki inicjatywie Drewnickiego nie doszło także do ataku wojsk rosyjskich na Warszawę podczas Świąt Wielkanocnych w 1831 roku. Kilka dni przed świętami, w przebraniu żebraka, dostał się na teren obozu moskiewskiego pod Wawrem, gdzie wykonał jego plany i policzył żołnierzy oraz ich uzbrojenie. Na podstawie zebranych informacji przedstawił dowództwu plan ataku, który został przyjęty i wprowadzony w życie, a sam Drewnicki poprowadził jeden z oddziałów do walki. Za walki pod Wawrem z 30 na 31 marca 1831 roku, został odznaczony **srebrnym orderem Virtuti Militari nr 1172**, o czym doniosła “Gazeta Polska” z 17 maja 1831 roku.

Następnie Drewnicki walczył pod Liwem, pod Kuflewem, oraz pod Popowem, gdzie ocalił od okrążenia batalion polski. Dzięki zasługom wojennym został awansowany do stopnia majora, a finalnie został dowódcą oddziału pospolitego ruszenia. Prowadził nabór i ćwiczenia z nowymi żołnierzami, a podstawą jego partyzantki był oddział sformowany w Noc Listopadową w Drewnicy i Ząbkach. Na czele tego oddziału walczył pod Radzyminem, a największy sukces odniósł pod Czarnowem nad Bugiem, gdzie rozgromił duży oddział Kozaków.

Brał czynny udział w obronie stolicy 6 i 7 września 1831 w rejonie Powązek. Wraz z wojskiem przekroczył granicę pruską, skąd udał się na emigrację. Do Paryża przybył (bez rodziny która pozostała w Warszawie) 2 lutego 1832 roku. Dnia 29 grudnia 1835 roku, władze carskie skonfiskowały Drewnickiemu jego majątek, a parcelacja w 1864 roku, wynikająca z reformy uwłaszczeniowej, i przekazanie jego ziemi chłopom, dały początek Wsi Drewnica.

Leon Drewnicki angażował się w życie polityczne na emigracji jednak nigdy nie wrócił do kraju i nigdy nie zobaczył już swoich bliskich.

Drewnicki zmarł na emigracji w 1870 roku (podczas oblężenia Paryża przez Prusaków), lub 17 maja 1871 roku (rozstrzelany przez Wersalczyków). Na skutek nierozpoznania zwłok, został pochowany w nieistniejącej już mogile zbiorowej. W archiwach akt metrykalnych Paryża nie ma aktu zgonu Leona Drewnickiego, co potwierdza, że został pochowany poza cmentarzem w bezimiennej mogile.

Wieś Drewnica została włączona do Ząbek dnia 1 lipca 1952 roku, kiedy to Ząbki stały się siedzibą Gromadzkiej Rady Narodowej, czyli zostały Gminą Wiejską. Następnie 1 stycznia 1956 roku Ząbki otrzymały Prawa Osiedla, a dnia 9 grudnia 1967 roku - Prawa Miejskie. Herb Miasta Ząbki został ustanowiony 29 maja 1987 roku.

Niniejszy komiks został przygotowany przez **Urząd Miasta Ząbki**, oraz Serwis Internetowy **www.HistoriaZabek.pl**

Urząd Miasta Ząbki

ul. Wojska Polskiego 10, 05-091 Ząbki

www.zabki.pl

tel. 22 5109-700 do 702

HISTORIA ZĄBEK

MOJE MIASTO MOJA HISTORIA

www.historiazabek.pl